

ANGELUS

16.8.2026.

Draga braćo i sestre, blagoslovljena vam nedjelja!

Jučer smo promatrali Blaženu Djevicu Mariju u Njezinu neraskidivu odnosu sa Sinom: ni sama smrt nije mogla prekinuti to zajedništvo duše i tijela, koje je život vječni. Svaka nas nedjelja podsjeća da je ista punina pripravljena onima koji slijede Isusa: Njegovo uskrsnuće nije događaj prošlosti, nego novi život koji zahvaća i nas.

To nam danas pokazuje Kanaanka, glavni lik Evanđelja naviještenoga u liturgiji (Mt 15,21-28). Premda nije pripadala Njegovu narodu i živjela je u tuđinskom kraju, ustrajno nastoji doći do Isusa i razgovarati s Njim, slijedeći ga poput učenice koja je već s Njim povezana. Njih se dvoje, čini se, nikada prije nisu susreli, ali u njoj je na tajanstven način već bila niknula vjera. Ne traži ništa za sebe, nego mir za svoju kćer koju muče zli duhovi, te se pouzdaje u Isusa, u kojemu prepoznaje Mesiju, Davidova potomka (usp. r. 22).

Evanđelist ne prešućuje zapreke s kojima se ta žena susreće. Učenici ju smatraju dosadnom i nametljivom osobom, a i sam Isus isprva se opire njezinim molbama. Gospodin se, naime, bio povukao u onaj kraj (usp. r. 21) i možemo zamisliti da je, kao i u drugim prilikama, tražio osamljeno mjesto za molitvu i poučavanje svojih učenika. No upravo se tada događa nešto neočekivano.

Promatrajući ovaj događaj, možemo razumjeti Isusovu poslušnost Ocu, kojom svoje poslanje ostvaruje dopuštajući da ga dotakne ono što vidi i čuje. Na kraju joj kaže: “Ženo, velika je tvoja vjera! Neka ti bude kako želiš” (r. 28).

I danas Crkva može biti iznenađena djelovanjem Boga te naviještati Kristov mir i izvan već zacrtanih granica. Njezinu poslanju prethodi Božja milost koja potajno djeluje u srcima ljudi. Zato je u svakom susretu, pa i u onima koji remete naše planove, potrebno oslušivati, otvoriti oči i srce onome što nam Bog želi reći.

Od Kanaanke učimo poniznost i ustrajnost. Po njezinoj vjeri učimo da je Božji stol pripravljen za sve i da nikomu nisu namijenjene samo mrvice (usp. rr. 26-27), jer svatko kod Oca ima svoje mjesto. U svjetlu te vjere postaju nepodnošljive nejednakosti, diskriminacije i prepreke koje gaze dostojanstvo tolikih sinova i kćeri Božjih.

Draga braćo i sestre, mi smo Crkva Isusa Krista u svijetu koji je ranjen i koji traži mir.

Mariju, našu Majku, molimo da zagovara za nas. “S Njezinih usana izvire najmoćniji i najsnažniji obnoviteljski hvalospjev koji je ikada izgovoren: Veliča” (*Magnifica humanitas*,

244). To je pjesma onoga tko stvarnost promatra Božjim pogledom te zato ne gubi nadu i djeluje u ljubavi.